

Først da Erstatningsbeløbet vedrørende S/S „Orion“ ved Skrivelse fra Udenrigsministeriet af 5. Januar d. A. indkom til Handelsministeriet, blev Departementschefen sat ind i Forholdene af Kontorchef Krogh (jfr. Bilag 2 Y. med dennes Paategning af 23. Januar s. A.), hvorefter Departementschefen refererede Sagen for Ministeren, saaledes som det fremgaar af hans Paategning paa Referatet, dateret 26. Januar, tilligemed Ordet „Min.“, hvormed betegnes, at Referat for Ministeren har fundet Sted. Da det paa dette Tidspunkt var givet, at der ikke vilde indkomme flere Erstatningsbeløb, og at den endelige Fordeling af samtlige Beløb nu skulde finde Sted, gav Fremkomsten af dette Beløb Stødet til, at Arendrups Bedragerier blev bragt for Lyset, hvilket naturligvis straks blev meddelt Departementschefen, der herom udtaler (Forhøret pag. 9), at han, da han modtog bemeldte Meddelelse, var meget forbavset over, at ingen havde givet ham Meddelelse om de paagældende Bankbøgers Eksistens.

Hvad endelig Besvigelserne vedrørende Vareforsikringen angaar, kan herom henvises til Rapport I. særlig dens pag. 8—9, hvoraf fremgaar, at Arendrup maa antages efter stedfunden Journalisering (se Rapport I. pag. 70) at have sat sig i Besiddelse af saavel vedkommende Anvisning som Følgeskrivelsen (Bilag O) og — efter en Maanedstid at have afventet eventuelle Forespørgsler om Beløbet — endelig at have undertrykt Skrivelsen og Anvisningen og senere bortskaffet Sagens Akter samt tilegnet sig Beløbet.

Pkt. 6.
Se Sp. 4913-16
Pkt. 7.
Se Sp. 4917.

ad II.

For saa vidt angaar de under dette Rubrum hørende Besvigelser vedrørende de til Arendrup indgaaede *Gebyrer*, bemærkes, at disse har Karakteren af ganske almindelige Underslæb, der lod sig realisere, fordi Gebyrerne, naar de indbetaltes i Ministeriet, ikke straks indførtes i nogen Kassebog, men afleveredes underhaanden til Arendrup i dennes Egenskab af Sekretær for Overpatentkommissionen, for hvis Behandling af Sagerne Gebyrerne repræsenterede den legale Afgift, der, hvis Overpatentkommissionen gav Andrageren Medhold i hans Anke over Patentkommissionens Afgørelse, tilbagebetaltes Andrageren, men i modsat Fald indgik i Statskassen. Arendrup har brugt af disse Gebyrer og dækkede efterhaanden sin Manko ved at tage af, hvad der senere indkom, hvoraf han saa atter forbrugte, hvad han havde Behov for, og det samlede Underslæb paa denne Post udgør saaledes, hvad der ved hans Død manglede af de Gebyrer, der efter de foreliggende Sagers Udvisende skulde forefindes i Kassen.

Yderligere har Arendrup i stort Omfang besveget Statskassen ved at tilegne sig større eller mindre Beløb af de til Overpatentkommissionens Møder paa de aarlige Budgetter bevilgede Beløb, der ligeledes var under hans Administration i hans Egenskab af Sekretær i denne Kommission, og som skulde anvendes til *Honorarer* til Kommissionens Medlemmer, Sekretæren, Papir, Porto og lignende, hvorved bemærkes, at Overpatentkommissionen ikke var nogen fast Institution, men at der udnævntes en Kommission for hver enkelt Sag, og at Medlemmerne honoreredes for den enkelte Sags Behandling.

Naar der nu spørges, hvorvidt der fra nogen Side indenfor Handelsministeriet er udvist Forsømmelighed i Forhold til de af Arendrup saaledes begaaede Besvigelser, maa det bemærkes, at Arendrup, saalænge han var Fuldmægtig, havde en Regnskabspligt overfor Chefen for 1ste Kontor, hvorunder disse Sager hørte, i sin Egenskab af Sekretær for Overpatentkommissionen, og at han faktisk, saalænge dette Forhold bestod, ej heller ses at have forbrudt sig.

Da Arendrup i 1921 udnævntes til fungerende Kontorchef, fik han Patentsagerne henlagt under sit Ressort og beholdt samtidig sin Stilling som Sekretær i Overpatentkommissionen, hvoraf fulgte, at han nu ikke længere behøvede at aflægge Regnskab for